

Velika noč

Velika noč je bila za nas otroke vedno zelo lep čas. Nestrpno smo čakali na velikonočne počitnice. V velikem tednu smo pospravljali po hiši in okoli hiše. Najlepši dan za nas otroke pa je bil velikonočni ponedeljek. Tedaj so prišli na obisk strici in tete in popoldne smo rolkali pirhe. Odrasli so nastavili pirhe pred rolko, otroci pa smo jih spuščali po rolki navzdol. Če smo zadeli kak pirh, smo dobili šiling ali dva in ob koncu rolkanja smo imeli v žepu vsak po sto šilingov. To je bilo za nas precej denarja, saj je stal sladoled šiling ali dva. Rolkali pa smo lahko le do birme. Pri dvanajstih ali trinajstih letih smo imeli druge interese in rolkanje je bilo itak preotročje za nas.

Tako smo začeli s streljanjem. Zbirali smo stare mlečne kangle, ki so držale 20 ali 40 litrov. Spodaj smo zvrtili majhno luknjo, v Pliberku pa smo kupili karbid. To so bili beli kamenčki, podobni trdemu apnu. V kangle smo dali nekaj kosov karbida, nanj smo brizgnili malo vode in že se je začelo kaditi. Kanglo smo hitro zabili z velikim, lesenim čepom, jo položili na tla in z dolgo, gorečo palico smo se dotaknili luknjice na dnu kangle. Plin v kangli je počil in ker je bil čep težak, je kanglo vrglo nekaj metrov nazaj, čep pa je odletel. Da se je bolje slišalo, smo sprva streljali z brega navzdol. Po vsakem strelu je moral nekdo teči čez breg po čep. To je bilo zelo naporno. Pa je nekdo imel genialno idejo, da je bolje streljati po bregu navzgor! Rečeno, storjeno! Čep se je skoraj sam zvalil nazaj do strelišča in napora je bilo konec.

